

[Justitsministeren.]

derfor slet ikke tænke mig Muligheden af, at det ærede Medlem har Ret, men hvis han sidder inde med Oplysninger i saa Henseende, og det synes jo hans kategoriske Udtalelse at tyde paa, vilde jeg meget gerne, i hvert Fald underhaanden, have disse Oplysninger.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel henstillede til mig, at jeg vilde stille mig venligt over for Ønsker om Dispensation fra visse nærmere betegnede Firmaer. Jeg kender overhovedet kun til at stille mig venligt over for Ønsker inden for det Omraade, jeg kan handle paa, naar jeg skal være loyal over for vedkommende Lov, men jeg maa dog i dette Tilfælde sige, at jeg vil antage, man i Justitsministeriet vil lægge en ikke ringe Vægt paa, hvad det særlig sagkyndige Organ, der oprettes efter § 4, vil foreslaa.

Oluf Pedersen: Man har fra flere Sider tilsyneladende ønsket at beklage sig over, at de Ændringsforslag, jeg har stillet, er fremkommet ret sent, saa sent, at Tingets Samtykke var nødvendigt, for at de kunde komme til Behandling. Det er, ligesom ærede Medlemmer ikke er klar over, at vi, der ikke kan faa Lov til at komme med i Udvalgene, naturligvis har ringere Vilkaar paa dette Omraade end andre Medlemmer. Der er jo oven i Købet det at sige til det, at vi har jo set her, ikke mindst i de seneste Dage, at der Gang paa Gang baade fra Ministre og fra Udvalg er kommet Ændringsforslag, som ogsaa kommer forhastet.

Formanden: Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at det er mig, der bestemmer, hvorvidt Ændringsforslag kan komme i Betragtning, paa den Maade det er sket her i Dag for de Ændringsforslags Vedkommende, som det ærede Medlem har stillet, og jeg henstiller til den ærede Taler ikke at fordybe sig i en Kritik af min Ledelse af Tingets Forhandlinger, men at fortsætte med sine Betragtninger over selve Sagen.

Oluf Pedersen: De ærede Medlemmer, som har kritiseret mig, har jo for saa vidt altsaa haft frit Slag.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel hævdede det i og for sig rigtige, at naar vi fra vor Side gik imod det Lovforslag, som her forelaa, maatte det være et Lovforslag, som tiltalte de Konservative, en Betragtning, jeg i Almindelighed fuldt ud kan tiltræde. Det ærede Medlems Anbe-

faling af Lovforslaget er for mig en yderligere Bekræftelse af, at det er en slet Lov, man her er ved at vedtage, saa meget mere som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel sidst var utilfreds med Lovforslaget, men efter de Ændringer, som nu skal foretages, er blevet tilfreds med det.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel var inde paa, at vi jo ikke vilde forbyde disse Fabrikker, men kun vilde forbyde Eksporten. Det ærede Medlem ved jo godt, at hvis man gaar til at forbyde Eksporten, er der ikke andre Købere tilbage end den danske Stat, og det vil sige, at saa er man fra Statens Side fuldt og helt Herre over Forholdet. Derfor er det ikke nødvendigt at gaa videre end til et Forbud imod Eksporten, saaledes som vi har foreslaaet. Hvis det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel vidste, hvordan Forholdet laa, vilde han derfor ikke have fremsat sine Betragtninger.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, at jeg havde hævdet, at hvis man gik til at vedtage de Ændringsforslag, jeg her har stillet, havde vi et rigt Land. Det har jeg nu ikke sagt, men for øvrigt er det min Opfattelse, at vi lever i et rigt Land, et meget rigt Land til Trods for alle de mange Taabeligheder, som Rigsdagen finder paa for at gøre det saa fattigt som muligt. At vi lever i et rigt Land, er jo blandt andet udtrykt ved, at vi har Folk, som tjener en grufuld Masse Penge; det viser blandt andet det Lovforslag, som lige er vedtaget her i Folketinget. Naar vi har Raad til at lade Folk tjene saa mægtige Formuer uden Arbejdsindsats, kan det i hvert Tilfælde ikke være noget fattigt Land, vi lever i, selv om det maaske for dem, der gør Arbejdet, tilsyneladende kan være fattigt.

Den højtærede Justitsminister var inde paa, at der ikke havde fundet Eksport Sted af Vaaben, som kunde tænkes at blive viderført til Oprørerne i Spanien. Jeg tror ikke, at man har de fornødne Garantier i saa Henseende, tror for øvrigt heller ikke, at man kan faa det, og det er det, der giver Baggrunden for, at vi fra vor Side foreslaar, at man for ikke at medvirke til den Forbrydelse, som jeg mener det er at levere Materiale til en saa hæslig og ækel Gerning, gaar til et Forbud.

Naar den højtærede Justitsminister og Regeringen som Helhed dækker sig bag ved, at der fra Danmark eksporteres Vaaben, men ikke til krigsførende Lande — saadan er jo Forholdet —, er det efter mit Skøn en meget slet Dækning. Man eksporterer ikke til krigsførende Lande, men man